

Список використаних джерел

1. Дікон Б. М. Глобальна соціальна політика. Міжнародні організації й майбутнє соціального добробуту / Б. М. Дікон. – К. : Основи, 1999. – 64 с.
2. Новиков В. М. Організація і розвиток соціальної сфери (зарубіжний і вітчизняний досвід) / В. М. Новиков. – К.: ІЕ НАН України, 2000. – 217 с.
3. Савинов Б. Б. Самоуправляемые социальные центры как агенты вторичной социализации молодежи в гражданском обществе (на примере Италии). Диссертация на соискание ученой степени канд. социол. наук по специальности 23.00.02 – политические институты, этнополитическая конфликтология, национальные и политические процессы и технологии. – М. : МГИМО, 2004.
4. D'Amore L., Sivestrini M., Chieffi M. Country sheet on youth work in Italy. – Partnership between the EC and Council of Europe in the field of Youth, June, 2018. – P. 2. – 17 p.

Юлія БОРИСОВА

доцент кафедри соціальної роботи

ДНУ ім. О. Гончара

Денис НОВІКОВ, Поліна БІДА

студенти спеціальності «Соціальна робота»

СОЦІАЛЬНА РОБОТА ТА МОЛОДІЖНА РОБОТА В ІТАЛІЇ: ПРО СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ

З середини минулого століття і дотепер в Італії зберігається ситуація, коли чітко визначеним є статус професіоналів з соціальної роботи, нормативно-правові засади їх діяльності, з одного боку, і законодавчий вакуум в національній молодіжній політиці, – з іншого. Крім того, нечітко визначеною є професійна роль молодіжного працівника. Соціальні працівники в Італії – це професіонали, підготовка яких здійснюється в системі вищої освіти. Трирічна програма навчання і складання державного іспиту – вимоги, які пред'являються до професійних соціальних працівників. Додаткові два роки академічної підготовки дозволяють претендувати на менеджерські посади в сфері соціальної роботи. Соціальні працівники залучені до штату соціальних і медичних служб, а також до надання соціальних та освітніх послуг організаціями третього сектору.

На сьогодні в Італії такі офіційно визнані професії, як педагог, соціальний педагог, ком'юніті-працівник формально не сфокусовані на молоді, в той час як це було б цілком доцільно. Фактично єдина сфера розвитку структурованих компетенцій молодіжних

працівників – це розробка та імплементація проектів, фінансованих в рамках молодіжних програм ЄС. Професійний молодіжний працівник, чия фахова підготовка є унормованою і регульованою державою (як, наприклад, в Ірландії, Великій Британії, Фінляндії) є для численних асоціацій та молодіжних центрів в Італії скоріше метою, ніж реальністю [1]. Як зазначено у звіті ЄС з молодіжної роботи в Європі, важливість, яка надається молодіжній роботі італійським урядом, збільшується, хоча й досі відсутнє законодавство з її регулювання [3, с. 128].

Прийнято вважати, що з середини 2000-х, із запровадженням Національного фонду молодіжної політики, інших структурних змін був створений політичний і культурний контекст, що сприяє інноваціям в молодіжній та соціальній політиці. І перша, і друга сьогодні переважно орієнтовані на сполучення превенції, соціального включення та наснаження в рамках інтегрованої політики та міждисциплінарних практик [4, с. 91]. Принципами функціонування нової моделі співробітництва є: мінімум обмежень, накладених вертикальним контролем, партнерство у питаннях наснаження, виявлення та покращення мотивацій і навичок, сприяння самореалізації та соціальній емансипації.

У 2006 р. в Італії було створено Міністерство Молоді (пізніше реорганізоване у Департамент молоді та Національну громадську службу), у 2007 р. – затверджено Національний молодіжний план, 2008 р. – Рекомендації, у 2013 р. – оновлений Національний молодіжний план. Більшість регіонів країни затвердили нормативні положення з молодіжної політики (але не з молодіжної роботи). На локальному рівні місцеві департаменти молодіжної політики пропонують різні форми молодіжної роботи, залежно від існуючих потреб. У травні 2016 р. в Італії проведено реформу третього сектору, самоврядних соціальних центрів та громадської служби, що позначилося й на ювенальній політиці [2, с. 4].

В цілому ж, на сьогодні організації – суб'єкти молодіжної роботи в Італії – спираються на спільні переконання. Останні можна узагальнити наступним чином: молодіжна робота не повинна зводитися до інструментів регулювання ринку праці; цільова аудиторія молодіжної роботи – це не тільки молодь, яка перебуває у скрутному життєвому становищі, підтримка повинна надаватися різним її категоріям і полягатиме в сприянні самореалізації; молодіжні працівники повинні спонукати активну участь молоді в ініціативах, що реалізуються на місцевому рівні.

Список використаних джерел

1. Bazanella A. Investire nelle nuove generazioni: modelli di politiche giovanili in Italia e in Europa (Investing in the new generations: models and policies for youth in Italy and Europe). – Ediyore Provincia Autonoma di Trento, Trento, 2010.

2. D'Amore L., Sivestrini M., Chieffi M. Country sheet on youth work in Italy. – Partnership between the EC and Council of Europe in the field of Youth, June, 2018. – P. 2. – 17 p.

3. Dunne A. et al. Working with young people: the value of youth work in the European Union. Research, carried out for the European Commission and the Education, Audiovisual and Culture Executive Agency, available at http://ac.europa.eu/assets/eac/youth/library/study/youth-work-report_en.pdf, accessed 21 November 2017.

4. Morciano D., Salvati A. Tow sea-saws in motion: youth work and social work in Italy // The History of Youth work in Europe. V.6. Youth work and social work connections, disconnections and reconnections. – Council of Europe : EU Youth Partnership, 2018. – P. 83 – 94.

Гиренко Лілія

*начальник управління з питань гуманітарної,
соціально-культурної сфери та освіти,
Дніпропетровська обласна рада,
магістр державного управління*

ГОТОВНІСТЬ СУСПІЛЬСТВА ДО ОНОВЛЕННЯ КАДРОВОГО СКЛАДУ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ТА ЗМІНА СОЦІАЛЬНОЇ РОЛІ МОЛОДІ

Актуальність молодіжного питання на сьогоднішній день підтверджується реалізацією державної молодіжної політики, увагою держави та місцевої влади до форм та засобів підтримки молодих українців у намаганні самореалізації в суспільстві. В умовах розвитку ринкових відносин спостерігається тенденція заміни патерналістського підходу на конкурентоспроможний в усіх сферах соціального розвитку. Вищезазначене обумовлює перехід від патерналістського ставлення держави до молоді і означає зміщення акцентів у соціальних ролей. Відповідно молодь, вільна від стереотипів та шаблонів набуває можливості для самостійного, індивідуального розвитку, соціальної самореалізації. Цей факт обумовлює потребу перегляду соціальної ролі молоді в управлінських процесах, владі та політиці на місцевому рівні.

Аналіз публікацій і досліджень проблем молоді, формування та реалізації державної молодіжної політики переконливо свідчить про достатньо велику увагу до цієї проблематики. Однак і досі європейські тенденції обрання на посади органів місцевого самоврядування активних молодих лідерів не завжди є зрозумілою позицією для територіальних громад України. Достатньо часто залишається невизначеною позиція представників місцевих спільнот